

Č.j.: 3R5/03, 3R7/03,3R16/03-Ku

V Brně dne 27.5.2003

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 24.3.2003 podaném společností České dráhy, a.s., Divize dopravní cesty, se sídlem nábreží. L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1, zast. vrchním ředitelem divize dopravní cesty Ing. Janem Komárkem, rozkladu ze dne 31.1.2003 podaném společností ENERGO 2000, a.s., se sídlem Nekázanka 11, 110 00 Praha 1, zast. předsedou představenstva Ing. Josefem Pigou a členem představenstva Josefem Vratilem, rozkladu ze dne 5.2.2003 podaném Milanem Jelínkem, podnikajícím pod obchodním jménem Milan Jelínek - KOMTERM, se sídlem Závěšova 9, 143 00 Praha 4 a rozkladu proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 105-R/02-776/140/Ná ze dne 8.1.2003, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele - České dráhy, státní organizace, Divize dopravní cesty, odštěpný závod, se sídlem nábreží L. Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, zast. vrchním ředitelem divize dopravní cesty Ing. Janem Komárkem, v obchodní veřejné soutěži „na akci Provozování tepelných zařízení Českých drah, státní organizace (dále jen ČD) a realizaci energetických úsporných opatření metodou EPC“, vyhlášené dne 27.3.2002 v Obchodním věstníku č. 13/02 pod zn. 145286-13/02, podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 105-R/02-776/140/Ná ze dne 8.1.2003

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m .

O d ů v o d n ě n í

České dráhy, státní organizace, Divize dopravní cesty, odštěpný závod, se sídlem nábřeží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1, zast. vrchním ředitelem divize dopravní cesty Ing. Janem Komárkem (dále jen „zadavatel“) vyhlásil dne 27.3.2002 v Obchodním věstníku č. 13/02 pod zn. 145286-13/02, obchodní veřejnou soutěž „na akci Provozování tepelných zařízení Českých drah, státní organizace (dále jen ČD) a realizaci energetických úsporných opatření metodou EPC“ (dále jen „soutěž“), podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon“).

Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 7.6.2002 vyplývá, že do konce soutěžní lhůty obdržel zadavatel celkem tři nabídky, z nichž žádná nebyla vyřazena z dalšího posuzování a hodnocení. Komise pro posouzení a hodnocení nabídek jmenovaná usnesením vlády České republiky ze dne 26.6.2002 č. 694 (dále jen „komise“) se sešla k posouzení a hodnocení nabídek na dvou jednáních a to ve dnech 5.8. a 28.8.2002. Pro detailní technicko ekonomické posouzení a kvalitu předložených nabídek využila komise přízvaných odborníků. Po provedeném hodnocení a posouzení předložených nabídek navrhla komise pořadí nabídek, které se umístily na prvním až třetím místě takto:

1. ENERGO 2000, a.s., se sídlem Nekázanka 11, 112 21 Praha 1, zast.předsedou představenstva Ing. Josefem Pigou a členem představenstva Josefem Vratilem (dále jen „ENERGO“),
2. Milan Jelínek – KOMTERM, se sídlem Závíšova 9, 143 00 Praha 4 (dále jen „Milan Jelínek“),
3. SAKE s.r.o., se sídlem Záběhlická 28, 106 00 Praha 10 (dále jen „SAKE“).

Zadavatel se s doporučením komise ztotožnil a svým rozhodnutím ze dne 29.8.2002 pod značkou 881/2002-O13 rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky a toto rozhodnutí oznámil všem hodnoceným uchazečům dne 30.8.2002 pod zn. 882/2002-O13.

Proti tomuto rozhodnutí podal dne 13.9.2002 Milan Jelínek námítky, kterým statutární zástupce zadavatele nevyhověl. Zároveň Milana Jelínka poučil o možnosti podat návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele (dále jen „návrh“) k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). Milan Jelínek tohoto práva využil. ÚOHS obdržel výše uvedený návrh dne 9.10.2002 a tímto dnem bylo podle § 57 odst. 1 zákona, ve znění jeho novel, zahájeno správní řízení, jehož účastníky podle § 58 zákona, ve znění jeho novel, jsou zadavatel, Milan Jelínek, ENERGO a společnost SAKE, která dne 15.10.2002 sdělila zadavateli, že odstupuje ze soutěže.

Ve svém návrhu Milan Jelínek zejména namítá:

- Porušení ustanovení § 35 a § 37 zákona, když komise při posuzování nabídek společnosti ENERGO a SAKE nepostupovala při hodnocení nabídek v souladu se zákonem. Zadavatel nerespektoval faktický obsah jednotlivých nabídek a nepromítl jej

do svého posouzení a hodnocení. Vyhodnocení nabídek pak provedl nejasným a neprůkazným způsobem a podle změněných hodnotících kritérií. Dále uchazeč uvádí, že v bodech II. A/2, 3 námitek není poukazováno na podmínky zveřejněné v Obchodním věstníku, ale na nesplnění podmínek vymezených v Obecných požadavcích zadávací dokumentace a jejich příloh, týkajících se splatnosti faktur, kdy ENERGO uvádí dobu splatnosti faktur (daňových dokladů) 15 dnů namísto zadavatelem požadovaných 60 dnů a nerespektování požadavku zadavatele (vymezeném v Obecných požadavcích zadávací dokumentace a jejich příloh 3. 4. a bodu 3 přílohy č. 1) závazek dodavatele převést na odběratele bezplatně vložené investice. K tomu odkazuje na odborný posudek, ze kterého vyplývá, že ENERGO rovněž nesplnil podmínku v bodech 6 a 19 přílohy č. 2 zadávací dokumentace, kde v čl. 19 je uvedeno: „Prohlašujeme, že přijímáme veškeré další podmínky stanovené v soutěžních podmínkách, zveřejněných v Obchodním věstníku č. 13 ze dne 27. 3. 2002“. Uvádí, že existence tohoto prohlášení v nabídce uchazeče odporuje zjištění odborného posudku - připomínek k návrhu kupní smlouvy na dodávku tepla pro vytápění a ohřev užitkové vody. Uchazeč namítá, že ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek není o tomto rozporu žádná zmínka.

- Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek z hodnotící tabulky je evidentní, že nabídková cena byla samostatným kritériem s vahou 27 %. Pokud nabídková cena byla zakomponována do kritéria č. 3, potom došlo k porušení § 5 odst. 3 zákona, neboť váhy jednotlivých kritérií 33%, 30%, 27%, 6%, 4%, údajně seřazené podle stupně významu uvedeném ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, nebyly v sestupném pořadí. Byly následující: 33%, 30%, 54% (27% nab. cena + 27 % ekonomická a obsahová kvalita nabídky a kvalita technického řešení), 6%, 4%.
- Ohledně chybějícího popisu hodnocení nabídek ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek u 4. a 5. kritéria reference (Ad B/ad 2) zadavatel odkazuje na odborné posudky. Vzápětí ve stanovisku uvedeném pod bodem Ad B/ad 3 toto vyvrací, když navíc až při řešení námitek zpochybňuje popis hodnocení referencí člena komise a přizvaného odborníka, kteří ve zprávách uvedli, že reference o realizovaných nabídkách při posuzování nabídky společnosti ENERGO neměli k dispozici, a že „reference jsou v příloze 9, která však obsahuje jen část smlouvy na vytápění objektů v Břeclavi a další odkaz na přílohu 17, která však obsahuje pouze kvalifikační předpoklady“. Ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek o těchto skutečnostech žádná zmínka není. Uchazeč namítá, že těžko lze uvěřit tomu, že předsedou komise nebylo kritérium č. 5 hodnoceno, jak zadavatel uvádí pod bodem (ad B/ad 3) rozhodnutí o námitkách. Tímto je zpochybněno celé hodnocení nabídek.
- Tvrzení zadavatele, že variantní řešení zadavatel nepožadoval a ani žádná z firem toto variantní řešení nepředložila (viz bod Ad B/ad 5 řešení námitek) je v přímém rozporu s vyhlášenou podmínkou v Obchodním věstníku pod bodem 6, kde je doslova m.j. uvedeno: „Nabídka musí obsahovat minimálně návrh kupní a nájemní smlouvy (viz bod 3 doba plnění) s variantním řešením“. Ve smyslu této vyhlášené podmínky Milan Jelínek v nabídce předložil varianty a to: Návrh smlouvy o nájmu nebytových prostor na dobu určitou, Návrh smlouvy o nájmu nebytových prostor na dobu neurčitou, Návrh smlouvy o dodávce tepla na dobu určitou a Návrh smlouvy o dodávce tepla na dobu neurčitou. Komise hodnotila pouze jednu z předložených variant. Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek, kterou zadavatel Milanu Jelínkovi na požádání předložil, zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky neobsahovala. Dále Milan Jelínek namítá, že k některým jeho námitkám se zadavatel nevyjádřil: například ke kvalitě zpracování technického řešení a srovnání obou uchazečů, k zásadnímu problému neuvedení nového instalovaného topného výkonu uchazečem ENERGO. Dále

vysvětluje, že informaci o obratu uchazeče ENERGO získal z oficiálního zdroje z Obchodního věstníku, kde je zveřejněna auditovaná účetní uzávěrka za rok 2001.

Závěrem návrhu Milan Jelínek uvádí, že nesouhlasí s odůvodněním zadavatele k námitkám a domáhá se uložení provedení nápravy zadavateli novým posouzením a hodnocením nabídek.

Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal ÚOHS dne 8.1.2003 rozhodnutí č.j. S 105-R/02-776/140/Ná, kterým podle § 59 písm. a) zákona zrušil rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a zároveň zrušil i zadání veřejné soutěže s tím, že zadavatel se dopustil porušení § 6 odst. 1 ve spojení s odst. 2 zákona, § 34 odst. 4 a § 38 odst. 1 zákona.

Své rozhodnutí ÚOHS odůvodnil zejména tím, že úvodem svého odůvodnění vysvětluje metodu EP (Energy Performance Contracting) s tím, že náklady celého projektu se splácejí z dosažených úspor energie. Při hodnocení veřejné zakázky na EPC není hlavním ekonomickým přínosem nabídková cena, ale energetické úspory a z toho plynoucí nižší výdaje na energie. Zadavatel musí v zadávací dokumentaci stanovit vstupní údaje o energetické situaci i podmínky ke stanovení úspor energie tak, aby bylo možné nabídky porovnat a vyhodnotit podle jasně formulovaných kritérií, aby hodnocení nabídek splňovalo základní principy pro zadávání veřejných zakázek tj. transparentnost a nediskriminaci žádného z uchazečů.

K tomu dále ÚOHS uvádí, že zadavatel zvolil způsob hodnocení nabídek ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 zákona podle ekonomické vhodnosti v souladu s uvedenými kritérii. Ve vyhlášení obchodní veřejné soutěže v Obchodním věstníku stanovil pod bodem 5. Způsob hodnocení nabídek, následující kritéria:

1. ekonomická výhodnost nabídky pro zadavatele,
2. kvalita předložených návrhů kupní smlouvy na dodávku tepla a TUV a nájemní smlouvy o pronájmu movitého a nemovitého majetku, výhodnost a komplexnost návrhů pro zadavatele,
3. ekonomická a obsahová kvalita nabídky, kvalita technického řešení,
4. nabídnutá zvýhodnění,
5. reference o realizovaných projektech.

Ze zadavatelem stanovených kritérií hodnocení, která jsou formulována velmi obecně, nelze jednoznačně stanovit co v uvedených kritériích mělo být hodnoceno a čím má být kritérium v nabídce doloženo. Kritéria 1.- 4. se významově překrývají. Je zcela protismyslné, aby byla v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 zákona ekonomická vhodnost nabídek hodnocena kritériem „ekonomická výhodnost nabídky pro zadavatele“, které zadavatel uvedl jako první – tedy jako kritérium s největším významem (vahou). Tím, že zadavatel uvedl zcela nekonkrétní kritéria, která ani neupřesnil v zadávací dokumentaci, znemožnil objektivní posouzení nabídek, které mohlo i vést k zvýhodnění některého z uchazečů. Zadavatel tím porušil ustanovení § 6 odst. 1 a 2 zákona a znemožnil komisi pro posouzení a hodnocení nabídek objektivní a transparentní posouzení a hodnocení nabídek uchazečů, je přesto nutné upozornit na porušení zákona při posouzení a hodnocení nabídek.

K nájemním a kupním smlouvám uvádí ÚOHS, že zadavatel v zadávací dokumentaci v příloze č. 1 stanovil podmínky ke zpracování návrhů nájemních a kupních smluv dle článku 5.2 a 6. zadání obchodní veřejné soutěže. Žádný z uchazečů nesplnil například u návrhu

nájemní smlouvy s investicemi bod 3. podmínky zadavatele, že dřívější ukončení nájemní smlouvy bude možné pouze za podmínky bezplatného převodu vložené investice na pronajímatele. Uchazeč Milan Jelínek u návrhu smluv o nájmu nebytových prostor na dobu určitou a neurčitou nesplnil stanovenou podmínku zadavatele pod bodem 9. tím, že neuvedl závazek nájemce (provozovatele tepelných zařízení) provádět pravidelné revize u zařízení UTZ v souladu s vyhláškou č. 100/1995 Sb., dále nesplnil sankční ustanovení uvedené pod body 14. a 17., když nezahrnul do smlouvy smluvní pokuty pro případ nedodržení povinnosti pro provádění pravidelných revizí všech dozorovaných součástí provozovaných tepelných zařízení, splatnost všech sankčních poplatků 30 dnů ode dne vystavení daňového dokladu. Zadavatel porušil ustanovení § 34 odst. 4 zákona tím, že nevyloučil uchazeče, kteří nesplnili podmínky stanovené pro návrhy smluv.

Provedené hodnocení nabídek je neprůkazné a nepřezkoumatelné. Zpráva o posouzení a hodnocení obsahuje pouze tabulku hodnocení s přidělenými body jednotlivým kritériím a nabídkám uchazečů. U kritéria hodnocení 1., 2., 4. a 5. nejsou ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek uvedeny žádné údaje, které komise posuzovala a hodnotila. Třetí kritérium hodnocení „ekonomická a obsahová kvalita nabídky, kvalita technického řešení“ neobsahovalo subkritérium nabídková cena. Subkritérium nabídková cena zadavatel nemohl použít při hodnocení nabídek uchazečů - mohl pouze k nabídkové ceně přihlídnout, tzn. nemohl zahrnout vážené body za nabídkovou cenu, která nebyla kritériem hodnocení, do výsledného součtu hodnocení jednotlivých nabídek. Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek neobsahuje zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky. Provedeným hodnocením tak zadavatel neprokázal, že vybral nejvhodnější nabídku nejlépe splňující kritéria hodnocení, kdy nejvhodnější nabídkou se rozumí nabídka nejlépe splňující kritéria vymezená zadavatelem v podmínkách soutěže. Zadavatel tak porušil § 37 odst. 1 písm. h) a § 38 odst. 1 zákona.

Dále se ÚOHS zabýval i námitkami Milana Jelínka uvedenými v návrhu s tím, že

- ENERGO nesplnil zcela konkrétně stanovenou podmínku zadavatele ke zpracování návrhů smluv uvedenou v příloze č. 1 zadávací dokumentace. Tuto podmínku nelze nahradit čestným prohlášením, že uchazeč přejímá veškeré další podmínky stanovené v soutěžních podmínkách zveřejněných v Obchodním věstníku č. 13 ze dne 27. 3. 2002.
- U 5. kritéria hodnocení reference o realizovaných zakázkách ÚOHS zjistil, že nabídka ENERGO obsahuje reference uchazeče včetně jeho subdodavatelů.
- Ve vyhlášení obchodní veřejné soutěže v bodě 6. Způsob zpracování nabídek je uvedeno, které údaje nabídka musí minimálně obsahovat, m.j. se zde uvádí (citujeme): „*návrh kupní a nájemní smlouvy (viz bod 3 – doba plnění) s variantním řešením doby trvání smluvních vztahů dle zadávací dokumentace*“ (konec citátu). Na základě takto stanovené podmínky se nejedná o variantní řešení ve smyslu § 2g zákona.

Dále ÚOHS uvedl, že v nabídce Milana Jelínka není uvedena podmínka č. 5 z přílohy č. 1 zadání - stanovení mechanismu, kterým bude ČD umožněno udělit předchozí souhlas s technickým řešením a cenou navrhované investice.

K vyjádření účastníků řízení je zjištěním, která shledal ÚOHS ve správním řízení pak ÚOHS konstatoval, že tito nepředložili žádné důkazy ani nevyvrátili argumenty týkající se nekonkrétnosti vyhlášených kritérií ani netransparentního hodnocení nabídek. Formulace jednotlivých kritérií hodnocení, tak jak bylo shora uvedeno, jsou vágní, navzájem se významově překrývají. Umožňují subjektivní hodnocení, podle kterých mohou být hodnoceny libovolné údaje z nabídek uchazečů, nelze podle nich objektivně a transparentně hodnotit nabídky uchazečů.

Proti tomuto rozhodnutí podal rozklad zadavatel, Milan Jelínek i společnost ENERGO. Ve svých rozkladech zejména uvádějí následující:

Zadavatel ve svém rozkladu namítá, že trvá na předchozích stanoviscích týkajících se této soutěže a dále uvádí k porušení § 6 odst. 1 a 2 zákona, že ÚOHS v předmětné části svého rozhodnutí vychází z nepřesné charakteristiky komplexních energetických služeb (Energy Performance Contracting – dále jen EPC) a prokazuje, že nevnímá rozdíl mezi komplexními energetickými službami (v dlouhodobém horizontu, dlouhodobá služba) a klasickou investiční akcí. Uvádí, že komplexní energetické služby obsahují realizaci energetických opatření podnikem energetických služeb (Energy Saving Company) v daných zařízeních. Pro hodnocení komplexních energetických služeb (jako služeb dlouhodobých) není hlavním ekonomickým přínosem nabídková cena, ale energetické úspory (z nich vyplývající nižší výdaje za energie) a další komplex kritérií, jako jsou správné koncepční návrhy technických řešení, kvalita technického řešení. Uvádí, že zadavatel využil, při neexistenci oficiální metodiky, své vlastní zkušenosti s hodnocením komplexních energetických služeb a stanovil zadání a kritéria, která zajišťují objektivní hodnocení nabídek a dlouhodobou jistotu kvality a komplexnosti poskytovaných služeb. Připomíná, že ani jeden z expertních posudků, ani hodnocení komise skládající se z odborníků více resortů neuvádějí, že by kritéria soutěže nebylo možné hodnotit, nebo že by byl nedostatek informací pro hodnocení.

K porušení § 34 odst. 4 cit. zákona tím, že došlo k nevyločení uchazečů, kteří nesplnili v plném rozsahu podmínky stanovené zadavatelem v návrzích smluv, zadavatel namítá, že komise pro posouzení a hodnocení nenavrhlá zadavateli vyřazení některé z předložených nabídek, jak je stanoveno § 34 zákona odst. 4 zákona. Zákon neřeší situaci, jak má postupovat zadavatel v případě, kdy komise nenavrhuje vyřazení některé nabídky a posuzuje všechny nabídky až do fáze předání zprávy zadavateli, viz ustanovení § 37 odst. 2 zákona. Po této fázi zákon již předpokládá postup zadavatele upravený v § 38 zákona, to je rozhodnutí o výběru nabídky. Namítá, že zákon stanoví, že komise není subjekt totožný se zadavatelem (§ 31 a 32 zákona), nelze považovat za prokázané tvrzení, že zadavatel porušil zákon. Zadavatel postupoval v souladu se zákonem, neboť rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky na základě posouzení a vyhodnocení nabídek komisí v souladu s ustanovením § 38 odst. 1 zákona a vybral nabídku nejlépe splňující vymezená kritéria.

K porušení § 38 odst. 1 zákona, že rozhodnutím o výběru nejvhodnější nabídky zadavatel neprokázal, že vybral nejvhodnější nabídku nejlépe splňující kritéria hodnocení vymezená zadavatelem v podmínkách soutěže pak zadavatel namítá, že požadavek bodu č. 3 vyplynul ze snahy zadavatele zajistit dodávky tepla a chod tepelných zařízení i v případě, nebude-li druhým účastníkem smluvního vztahu plněno, tj. nastane-li protiprávní stav zejména v případě ukončení nájemní smlouvy pochybením nájemce. Vzhledem k tomuto výkladu považoval zadavatel za prokázané, že účel tohoto požadavku je plněn ustanoveními zákona, a že konkrétní text zadaných podmínek není nutné vkládat do ustanovení smlouvy zejména vzhledem k tomu, že obecná zákonná úprava dostatečně zadavatele i účastníka chrání (ustanovení o náhradě škody, ustanovení § 667 odst. 1 a § 679 občanského zákoníku) a ochrana vyplývá z kontextu smluv. Z průběhu soutěže vyplývá, že i uchazeči při zpracování svých nabídek vycházeli ze shodného výkladu. Uvedenou podmínku ve výše uvedeném smyslu považuje zadavatel za zcela splněnou u společnosti ENERGO při posouzení celého znění návrhu smlouvy a v kontextu s příslušnými ustanoveními občanského zákoníku. Komise neposoudila nezařazení konkrétního textu požadavku č. 3 do návrhu smluv účastníků jako nesplnění tohoto požadavku. Dále zadavatel uvádí, že komise pro posouzení a hodnocení

nabídek použila při projednávání § 34 odst. 2 zákona možnost přizvání komise expertů z řad ekonomů, právníků a provozních pracovníků v této oblasti a požádala o zpracování odborných posudků za jednotlivé oblasti. Odborné posudky byly na jednání komise detailně projednány a na základě tohoto projednání komisí posuzovány. Na základě těchto konkrétních a obsáhlých rozborů odborníků komise ve svém hodnocení rozhodla o výběru individuálním hodnocením jednotlivých členů komise. Podle § 37 zákona komise ve zprávě o hodnocení nabídek uvedla všechny požadavky z § 37 zákona tak, jak je požaduje zákon. Zadavatel upozorňuje, že je třeba vycházet z podkladů expertních pracovníků (které jsou součástí dokumentace), což v plné míře vyvrací názor ÚOHS o tom, že komise nemohla objektivně a transparentně hodnotit nabídky uchazečů. Zadavatel uznává, že komise má ve své předložené zprávě jisté formální nedostatky, které však v žádném případě neovlivnily objektivní posouzení celé soutěže.

Závěrem svého rozkladu zadavatel žádá předsedu ÚOHS, aby rozhodl o potvrzení rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky nebo uložil zadavateli provést nový výběr nejvhodnější nabídky.

Společnost ENERGO ve svém rozkladu uvádí, že ÚOHS si v bodě týkající se porušení § 6 odst. 1 ve spojení s odst. 2 zákona značně protičeří, když v rozhodnutí uvádí, že zadavatel zvolil kritéria hodnocení, podle kterých není možné objektivní hodnocení nabídek a na druhé straně v odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že zadavatel neprokázal, že vybral nejvhodnější nabídku nejlépe splňující kritéria vymezená zadavatelem v podmínkách soutěže. Tvzení ÚOHS o nekonkrétnosti kritérií naopak svědčí o nepochopení pracovníků ÚOHS, čím je charakterizována metoda EPC a o co v zadání soutěže šlo. Dále namítá, že se ÚOHS snaží transformovat projekt „Provozování tepelných zařízení ČD a realizace energetických úsporných opatření metodou EPC“, kde se dodává komplexní dlouhodobá služba, na klasickou investiční akci, o čemž svědčí kritika kritérií této soutěže, dle kterých údajně nelze nabídky objektivně hodnotit. Uchazeč namítá, že ani jeden z expertních posudků, ani hodnocení komise skládající se z odborníků více resortů, ani závěr zadavatele neuvádějí, že by kritéria soutěže nebylo možné hodnotit nebo, že by byl nedostatek informací pro hodnocení, přičemž toto tvrdí pouze ÚOHS, který pravděpodobně nemá takové zkušenosti s metodou EPC jako přizvaní odborníci. Je zřejmé, že zadavatel využil, při neexistenci oficiální metodiky, své vlastní zkušenosti s metodou EPC a stanovil takové zadání a kritéria, aby zajistil urychlenou ekologizaci, modernizaci a ekonomizaci převážně nevyhovujících tepelných zařízení prostřednictvím vybraného uchazeče.

K nevyločení uchazečů, kteří nesplnili v plném rozsahu podmínky stanovené zadavatelem v návrzích smluv ENERGO namítá, že ÚOHS měl v tomto případě hodnotit pozitivně, že zájemci nepřislíbili něco, co je mravně a právně nevymahatelné, tj. předat bezplatně investici za 80 mil. Kč zadavateli. ÚOHS by neměl rušit soutěž za situace, kdy zadavatel, komise, ani uchazeči uvedenou záležitost nezpochybnili a nikdo nebyl poškozen. V tomto případě je evidentní, že zadavatel respektoval tu skutečnost, že se komise a účastníci soutěže k nesplnění této podmínky stavěli správně, tj. nevymáhali ji, nerozporovali a ani nechtěli soutěž zrušit. Uvádí, že smlouvy ENERGO řeší předání tepelných zařízení v souladu s platnými zákony včetně ostatních podmínek a sankcí požadovaných zadavatelem. Naopak Milan Jelínek evidentně nesplnil v návrzích smluv větší počet podmínek zadavatele, což jednoznačně deklarovaly expertní posudky. Podmínku bezplatného předání tepelného zařízení zadavateli uchazeč považuje za zástupný problém, který nikomu nevadil, nikdo nebyl poškozen, ani diskriminován a stanovisko ÚOHS zrušit soutěž jednoznačně nahrává stěžovateli, který se v průběhu řízení dostal k detailním informacím o konkurenci a názorech

přizvaných odborníků mimo jiné i proto, že v jeho týmu, který studoval protokol, expertní posudky a další dokumenty u zadavatele byla bývalá pracovnice ÚOHS. Je zřejmé, že Milan Jelínek bude zvýhodněn před konkurencí v případě vyhlášení soutěže nové, neboť ze tří účastníků soutěže uchazeč SAKE neuspěl v návrhu technického řešení modernizace.

Tvrzení ÚOHS, že zadavatel neprokázal, že vybral nejvhodnější nabídku nejlépe splňující kritéria hodnocení vymezená zadavatelem v podmínkách soutěže ENERGO považuje za neprokázané. Uvádí, že ekonomická výhodnost je definována v ceně tepla, a že zadavatel přihlédl k životnosti zařízení (přes 20 let), která mu výrazně ovlivní ekonomiku projektu. Požadavek na konkrétní životnost zařízení nebyl dán zadavatelem pravděpodobně proto, aby zjistil jaké jsou záměry jednotlivých uchazečů. Neuvedením doby životnosti zadavatelem, mohli experti komise a zadavatele posoudit technická řešení a použitá zařízení, čímž došli k závěru, že nabídka uchazeče ENERGO je pro zadavatele ekonomicky nejvýhodnější, neboť dává záruku, že zařízení bude zadavatel provozovat po ukončení smluvního vztahu s ENERGO ještě dalších 12 let bez nutnosti dodatečných investic. Dále se vyjadřuje k jednotlivým kritériím hodnocení. Uvádí, že druhé kritérium specifikuje vývoj ceny v dlouholetém horizontu 12 let, je ošetřeno detailními smlouvami respektujícími zadání soutěže. Třetí kritérium vychází ze specifiky metody EPC a je postaveno na životnosti tepelných zařízení. Čtvrté a páté kritérium bylo uchazečem splněno (konkrétní navržená zvýhodnění a rozsáhlé reference ve značném objemu). Podotýká, že jeho nabídka obsahovala stovky stran, je zcela průkazná, jednoduše vyhodnotitelná dle zadavatelem stanovených kritérií a je přesvědčen, že toto případně prokáže u soudu. Polemizuje, proč chce ÚOHS zrušit soutěž a namítá, že na straně Milana Jelínka vystupovala v průběhu správného řízení bývalá pracovnice ÚOHS, odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek. Závěrem rozkladu požaduje ENERGO zrušení napadeného rozhodnutí.

Milan Jelínek podal rozklad pouze proti „bodu 2“ výroku napadeného rozhodnutí, že zadavatel porušil § 34 odst. 4 zákona tím, že nevyločil Milana Jelínka ze soutěže, který nesplnil v plném rozsahu podmínky stanovené zadavatelem v návrzích smluv. V rozkladu pak dále namítá, že podle § 2 písm. g) zákona je nabídkou návrh na uzavření smlouvy, doložený doklady požadovanými v zadání veřejné zakázky. V nabídce byly doloženy mj. dva zadavatelem vyžadované doklady a to čestná prohlášení: „Souhlasíme s tím, že tato nabídka a podmínky výzvy jsou závazným podkladem pro uzavření smlouvy o dílo. Prohlašujeme, že přijímáme veškeré další podmínky stanovené v soutěžních podmínkách, zveřejněných v Obchodním věstníku č. 13 dne 27. 3. 2002.“

Případné neuvedení podmínek číslo 3 a 9, včetně sankčních ustanovení uvedených pod body 14 a 17 v návrhu smlouvy a doby splatnosti sankčních poplatků, by nemělo být důvodem vyloučení ze soutěže. Při obchodně právních jednáních při uzavírání smlouvy by tyto nepřesnosti byly odstraněny, eventuálně by nastal výkon práva z poskytnuté jistoty. Dále uchazeč uvádí, že veřejnou zakázkou není návrh nájemní smlouvy a ÚOHS nepřísluší pravomoc k výkonu dohledu při uzavírání nájemních smluv. ÚOHS v odůvodnění rozhodnutí neuvedl žádné důkazy ani nevyvrátil argumenty, uvedené v části II. odvolání ze dne 11.12. 2002, týkající se uchazečem namítaného výkonu práva z poskytnuté jistoty a nepříslušnosti ÚOHS k výkonu dohledu při uzavírání nájemních smluv. Zabýval se pouze argumenty ve věci neuvedení podmínek soutěže do návrhu smluv. Milan Jelínek nesouhlasí s rozhodnutím ÚOHS, že neuvedení konkrétních dalších požadavků do návrhu smluv nelze nahradit čestným prohlášením požadovaným zadavatelem, citovaným v části II odvolání. Neuvedení dalších požadavků do návrhu smluv nemělo žádný vliv na výběr nejvhodnější nabídky podle zveřejněných kritérií a podkritérií.

Milan Jelínek se domnívá, že ve veřejnoprávních vztazích mohou subjekty činit pouze to, co stanoví zákon. Vyloučení uchazeče zákonem zadavatelem umožňuje v případě obsahového nesplnění podmínek soutěže, které v souladu s ustanovením § 4 odst. 1 zákona byly vyhlášeny v Obchodním věstníku. Výše zmiňované podmínky v Obchodním věstníku nebyly vyhlášeny. V této souvislosti připomínané ustanovení § 70 zákona orgánem dohledu v odůvodnění rozhodnutí nerozlišuje mezi návrhem smlouvy (nabídkou) a smlouvou již uzavřenou. Z ustanovení § 26 zákona lze dovodit, že návrh smlouvy (nabídku) nelze změnit, pakliže by změna způsobila rozpor s podmínkami soutěže. Doplnění uzavírané smlouvy o další podmínky, které nebudou v rozporu s podmínkami soutěže, zákon umožňuje.

Dále uvádí, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že na základě takto stanovené podmínky „návrh kupní a nájemní smlouvy (viz bod 3-doba plnění) s variantním řešením doby trvání smluvních vztahů dle zadávací dokumentace“ se nejedná o variantní řešení. Vzhledem ke skutečnosti, že podmínky soutěže vyhlášené v Obchodním věstníku neobsahovaly minimální požadavky na případná variantní řešení nebo vyloučení variantního řešení, je uchazečem předložená nabídka případně i variantním řešením, která splnila po obsahové stránce všechny podmínky, vyhlášené zadavatelem v Obchodním věstníku.

Z výše uvedeného je Milan Jelínek přesvědčen, že jsou důvody k tomu, aby předseda ÚOHS oprávněnost podaného rozkladu přezkoumal a rozhodl o nápravě tak, že zruší část rozhodnutí o porušení § 34 odst. 4 zákona zadavatelem, protože nevyločil Milana Jelínka, který nesplnil v plném rozsahu podmínky stanovené zadavatelem v návrzích smluv.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

ÚOHS tím, že svým rozhodnutím č.j. S 105-R/02-776/140/Ná ze dne 8.1.2003 konstatoval, že zadavatel porušil § 6 odst. 1 ve spojení s odst. 2, § 34 odst. 4 a § 38 odst. 1 zákona a podle § 59 písm. a) zákona, ve znění jeho novel zrušil rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a zároveň zrušil i zadání veřejné zakázky, rozhodl správně a v souladu se zákonem.

K námitkám uvedeným v rozkladu zadavatele pak uvádím, že není pravdou, že ÚOHS vychází z nepřesné charakteristiky komplexních energetických služeb (Energy Performance Contracting – dále jen „EPC“). Úvodem svého rozkladu pak zadavatel nadbytečně vysvětluje, co je vlastně metoda EPC. K tomu pouze konstatuji, že ÚOHS na straně pět napadeného rozhodnutí sám vysvětluje pojem metody EPC s tím, že náklady celého projektu se splácejí z dosažených úspor energie, ale že zadavatel musí v zadávací dokumentaci stanovit vstupní údaje o energetické situaci i podmínky ke stanovení úspor energie tak, aby bylo možné nabídky porovnat a vyhodnotit podle jasně formulovaných kritérií, aby hodnocení bylo transparentní a nediskriminovalo žádného z uchazečů. ÚOHS posuzoval mnoho veřejných zakázek, jejímž předmětem plnění byla právě metoda EPC a nelze se tedy ztotožnit s názorem zadavatele o nepochopení uvedené metody ze strany ÚOHS.

Jak nepochybně vyplývá z textu vyhlášení veřejné soutěže, zadavatel v bodě „5. Způsob hodnocení nabídek“ stanovil, že hodnocení nabídek bude provedeno v souladu s následujícími kritérii stanovenými v sestupném pořadí:

1. ekonomická výhodnost nabídky pro zadavatele
2. kvalita předložených návrhů kupní smlouvy na dodávku tepla a TUV a nájemní smlouvy o pronájmu movitého a nemovitého majetku, výhodnost a komplexnost návrhů pro zadavatele
3. ekonomická a obsahová kvalita nabídky, kvalita technického řešení
4. nabídnutá zvýhodnění
5. reference o realizovaných projektech.

Takto vyhlášená kritéria hodnocení jsou skutečně nekonkrétní a formulovaná velmi obecně. Zadavatel nepřihlédl k charakteru veřejné zakázky a zvolil kritéria hodnocení, podle kterých není možné provést objektivní hodnocení nabídek uchazečů dle ekonomické vhodnosti, jak stanoví § 6 zákona. Nabídkovou cenu sám hodnotil v třetím kritériu hodnocení „ekonomická a obsahová kvalita nabídky, kvalita technického řešení“, které toto subkritérium ale neobsahovalo.

K námitce zadavatele, že komise není subjekt totožný se zadavatelem a nelze považovat za prokázané tvrzení, že zadavatel porušil zákon uvádím, že zákon podle § 1 odst. 1 písm. a) upravuje závazný postup zadavatelů veřejných zakázek směřující k uzavření smluv k jejich provedení. Zadavatel zodpovídá za činnost komise pro posouzení a hodnocení, kterou ve smyslu § 31 zákona ustavuje podle výše budoucího peněžitého závazku buď věcně příslušný ministr nebo předseda jiného správního úřadu, nebo osoba, která je statutárním orgánem nebo má postavení statutárního orgánu zadavatele, resp. vláda České republiky. Zadavatel je povinen ve smyslu § 38 odst. 1 zákona na základě posouzení a hodnocení nabídek komisí rozhodnout o výběru nejvhodnější nabídky. Pokud se zadavatel ztotožní s návrhem komise o výběru nejvhodnější nabídky zaznamenaným ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, která nejlépe splnila kritéria hodnocení vymezená zadavatelem v zadání veřejné zakázky, potvrdí výběr nejvhodnější nabídky. V případě odchylného stanoviska podle § 38 odst. 2 zákona, jestliže rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky neodpovídá pořadí nabídek podle hodnocení komise, zadavatel sám vybere nejvhodnější nabídku, rozhodnutí komise změní a své rozhodnutí písemně zdůvodní.

Dále uvádím, že podle § 34 odst. 1 zákona, komise zahájí svou činnost tím, že od zadavatele převezme nabídky, které splnily podmínky soutěže z hlediska úplnosti, kontrolované při otevírání obálek s nabídkami. Jestliže komise zjistí, že nabídky uchazečů nejsou z hlediska obsahového splnění podmínek soutěže úplné, navrhne zadavateli vyřazení nabídek a zadavatel je povinen uchazeče ze soutěže vyloučit. Zadavatel odpovídá za to, že bude zajištěn závazný postup směřující k uzavření smluv k jejich provedení podle zákona a nelze tedy souhlasit s jeho tvrzením, že zadavatel zákon neporušil, když komise mu nenavrhl vyřazení nabídek uchazečů, kteří nesplnili podmínky soutěže. Zadavatel má právo, jak vyplývá z ustanovení § 38 odst. 2 zákona, rozhodnout o výběru nejvhodnější nabídky rozdílně od rozhodnutí komise pro posouzení a hodnocení nabídek, neboť závěry komise nemají pro zadavatele závazný charakter, ale pouze dispozitivní. Zadavatel je ve smyslu zákona subjektem s konečnou rozhodovací pravomocí a rovněž s odpovědností za dodržování zákona.

K poslední námitce zadavatele týkající se samotného výběru nejvhodnější nabídky uvádím, že sám zadavatel v rozkladu uznává, že došlo k formálním nedostatkům ve zprávě komise o posouzení a hodnocení nabídek. K provedeným odborným posudkům pak

upozorňuji na skutečnost, že ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek uchazečů je uvedeno na straně třetí zprávy, že členové odborné komise zpracovali odborný posudek a tyto posudky byly podkladem pro jednání komise. Zpráva však neuvádí, jak tyto posudky odborníků komise vyhodnotila a jaké z nich učinila závěry. Například u nabídek společnosti ENERGO a Milana Jelínka je ve zprávě pouze konstatováno, že podkladem pro dořešení smluvních vztahů jsou expertní posudky JUDr. Bačuvčikové a JUDr. Škrnové, které specifikují konkretizaci jednotlivých smluvních bodů v souladu se zadávacími podmínkami soutěže. Samotný odborný posudek však není zdůvodnění komise pro posouzení a hodnocení nabídek o výběru nejvhodnější nabídky.

K námitkám uvedeným v rozkladu společnosti ENERGO pak uvádím následující:

Námitky ENERGO ve věci metody EPC jsou shodné jako námitky zadavatele, a proto v této věci odkazují na již výše uvedené. K námitce ENERGO, že ÚOHS si protičeří, když konstatuje, že zadavatel zvolil kritéria hodnocení, podle kterých není možné objektivní hodnocení nabídek a na druhé straně v odůvodnění rozhodnutí uvádí, že zadavatel neprokázal, že vybral nejvhodnější nabídku nejlépe splňující kritéria vymezená zadavatelem v podmínkách soutěže, upozorňuji na to, že ÚOHS si „neprotičeří“, ale používá dikci zákona, a to § 38 zákona, dle kterého se nejvhodnější nabídkou rozumí nabídka nejlépe splňující kritéria vymezená zadavatelem v podmínkách soutěže. ÚOHS v rámci zahájeného správního řízení přezkoumal veškeré postupy zadavatele, včetně textu zadávací dokumentace, která tvoří součást spisové dokumentace, v celém rozsahu, zabýval se jak zadáním veřejné zakázky, tak i posuzováním a hodnocením nabídek a výběrem nejvhodnější nabídky. ÚOHS pak správně došel, po provedeném přezkoumání a posouzení, k závěru, že kritéria vyhlášená zadavatelem byla nekonkrétní, nevhodně volená a takto stanovenými velmi obecnými (neobsažnými) kritérii hodnocení, navzájem se překrývajícími, zadavatel nemohl prokázat a ani neprokázal, že vybral nejvhodnější nabídku nejlépe splňující kritéria hodnocení.

Ke zprávě o posouzení a hodnocení nabídek navíc uvádím, že jestliže zpráva o posouzení a hodnocení obsahuje pouze tabulku hodnocení s přidělenými body jednotlivým kritériím a nabídkám uchazečů a u čtyřech z těchto pěti kritérií (1., 2., 4. a 5.) nejsou ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek uvedeny žádné údaje, které komise posuzovala a hodnotila, chybí zdůvodnění proč ta která nabídka splnila vyhlášená kritéria lépe než nabídky ostatních uchazečů. Názor komise měl být slovně zaznamenán ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek, aby bylo zřejmé, proč komise přidělila jednotlivým nabídkám uchazečů příslušné bodové ohodnocení. Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek neobsahovala zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky a potom je hodnocení neprůkazné a nepřezkoumatelné. Zadavatel takovým hodnocením nemohl prokázat, že vybral nejvhodnější nabídku.

K námitce ENERGO, že v průběhu správního řízení vystupovala bývalá pracovnice ÚOHS uvádím, je na každém uchazeči koho si zvolí k zastupování svých zájmů navenek a tato skutečnost je pro rozhodovací činnost ÚOHS irelevantní.

K porušení § 34 odst. 4 cit. zákona tím, že zadavatel nevyloučil uchazeče pro nesplnění podmínky stanovené zadavatelem ve věci návrhů smluv uchazečů lze poznamenat, že společnost ENERGO sice podmínky návrhu smluv splnila ve větším rozsahu než Milan Jelínek, ale ne kompletně. ÚOHS v daném případě postupoval správně s přihlédnutím k ustanovení § 34 odst. 4 zákona i § 11 zákona, kdy žádný z uchazečů nesmí být v soutěži zvýhodněn.

K námitce společnosti ENERGO týkající se ekonomické výhodnosti nabídky, kdy tento uvádí, že požadavek na konkrétní životnost zařízení nebyl dán zadavatelem pravděpodobně proto, aby zjistil jaké jsou záměry jednotlivých uchazečů a obhájí svoji nabídku, že tato je pro zadavatele ekonomicky nejvýhodnější, neboť dává záruku, že zařízení bude zadavatel provozovat po ukončení smluvního vztahu s ENERGO ještě dalších 12 let bez nutnosti dodatečných investic, konstatují, že zadavatel může pouze hodnotit údaje, které si v zadání veřejné zakázky vymešil. Co zadavatel pokládal za ekonomickou výhodnost u prvního kritéria hodnocení nelze dovozovat, poněvadž kritéria 1.- 4. se významově překrývají a je zcela protismyslné, aby byla v souladu s ustanovením § 6 odst. 1 zákona ekonomická vhodnost nabídek hodnocena kritériem „ekonomická výhodnost nabídky pro zadavatele“ které zadavatel uvedl jako první, tedy jako kritérium s největším významem (vahou).

K námitkám Milana Jelínka uvedeným v rozkladu odkazuji na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že uchazeč skutečně nesplnil požadavky stanovené zadavatelem, když je nahradil čestným prohlášením, že přejímá veškeré další podmínky stanovené v soutěžních podmínkách zveřejněných v Obchodním věstníku č. 13 ze dne 27.3.2002. Podmínky zadavatele ke zpracování návrhů smluv nájemních a kupních obsahuje příloha č. 1 zadávací dokumentace. Zadavatelem stanovené podmínky měly být zpracovány v návrzích smluv. Milan Jelínek v návrhu smluv o nájmu nebytových prostor na dobu určitou a neurčitou nesplnil stanovenou podmínku zadavatele pod bodem 9. tím, že neuvedl závazek nájemce -provozovatele tepelných zařízení, provádět pravidelné revize u zařízení UTZ v souladu s vyhláškou č. 100/1995 Sb., dále nesplnil sankční ustanovení uvedené pod body 14. a 17., když nezahrnul do smlouvy smluvní pokuty pro případ nedodržení povinnosti pro provádění pravidelných revizí všech dozorovaných součástí provozovaných tepelných zařízení, splatnost všech sankčních poplatků 30 dnů ode dne vystavení daňového dokladu. Bod 3. podmínky zadavatele stanovuje, že dřívější ukončení nájemní smlouvy bude možné pouze za podmínky bezplatného převodu vložené investice na pronajimatele a tuto podmínku Milan Jelínek nesplnil (ale i oba další uchazeči). Dále pouze upozorňuji, že ÚOHS si v žádném případě nepřisvojil právo k výkonu dohledu při uzavírání nájemních smluv (žádná smlouva uzavřena nebyla), ÚOHS pouze přezkoumával splnění podmínek stanovených zadavatelem dle zákona.

Z textu zadání obchodní veřejné soutěže vyhlášené v Obchodním věstníku v bodě „6. Způsob zpracování nabídek“, je uvedeno, které údaje nabídka musí minimálně obsahovat. Mimo jiné se zde uvádí, že „návrh kupní a nájemní smlouvy (viz bod 3 – doba plnění) s variantním řešením doby trvání smluvních vztahů dle zadávací dokumentace“ a s odkazem na přílohu č. 1, kde se uvádí, že nájemní smlouvy na tepelná zařízení bez nutnosti dalších investic budou uzavřeny na dobu neurčitou a nájemní smlouvy na tepelná zařízení na nichž budou prováděny investice budou uzavřeny na dobu určitou. Z takto vyhlášeného znění zadání soutěže nelze vyvodit, že se jedná o variantní řešení ve smyslu § 2g zákona, jak uvádí Milan Jelínek a v citované příloze č. 1 je konkretizováno, jak má být „variantní řešení doby trvání smluvních vztahů“ uvedeno.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. České dráhy, a.s., Divize dopravní cesty, se sídlem nábřeží. L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1, zast. vrchním ředitelem divize dopravní cesty Ing. Janem Komárkem,
2. Milan Jelínek-KOMTERM, s místem podnikání Závišova 9, 140 00 Praha 4,
3. ENERGO 2000, a. s., se sídlem Nekázanka 11, 112 21 Praha 1, zast. předsedou představenstva Ing. Jozefem Pigou a členem představenstva Ing. Josefem Vratilem,
4. SAKE spol. s r. o., se sídlem Záběhlická 28, 106 00 Praha 10, zast. jednatelem Josefem Hůrkou,
5. spis.

